

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności wydanego rozporządzenia w zakresie w jakim nakłada środki antydumpingowe na przywóz krzemomanganu produkowanego lub sprzedawanego przez skarżące,
- zasądzenie od Rady i Komisji, solidarnie, odszkodowania, wraz z odsetkami, za szkody poniesione przez skarżące wskutek wszczęcia postępowania, błędnych ustaleń okoliczności faktycznych i błędnej oceny, oraz wskutek naruszenia przez Komisję podstawowych zasad prawa wspólnotowego i wyrażającego szkodę ustanowienia rozporządzenia (WE) nr 1420/2007 przez Radę,
- obciążenie Komisji i Rady kosztami postępowania,
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz solidarnie kosztami poniesionymi przez skarżące, w zakresie w jakim nie zostaną one pokryte przez Radę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące, które są odpowiednio producentami i eksporterami krzemomanganu wysyłanego do Unii Europejskiej, wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1420/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu i kończącego postępowanie w sprawie przywozu krzemomanganu pochodzącego z Ukrainy ⁽¹⁾.

Na poparcie swej skargi podnoszą one, że pozwane dopuściły się rażących błędów w ocenie, naruszyły postanowienia rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ oraz nie przedstawiły uzasadnienia swych ustaleń zgodnie z wymaganiami art. 253 WE poprzez objęcie Kazachstanu i wyłączenie Indii z dochodzenia antydumpingowego oraz odrzucenie argumentu skarżących w świetle, którego działały jako jeden podmiot gospodarczy; ustalając cenę eksportową skarżących; dokonując oceny czy i w jakim zakresie przywóz krzemomanganu z Kazachstanu wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu; łącząc przywóz z Kazachstanu i Chin dla celów tej oceny i dla celu oceny interesu wspólnotowego.

Skarżące podnoszą ponadto, że instytucje Wspólnoty naruszyły prawo skarżących do zostania wysłuchanymi oraz zasady dobrej administracji, ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji i proporcjonalności ponieważ, między innymi, skarżące nie miały dostępu do informacji istotnych w świetle ustaleń instytucji wspólnotowych i wobec okoliczności, że zobowiązanie przedstawione przez skarżące zostało odrzucone.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 317, str. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2008 r. — Zino Davidoff przeciwko OHIM — Clifarm i. Kleinakis & SIA (GOOD LIFE)**(Sprawa T-108/08)**

(2008/C 116/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zino Davidoff SA (Fryburg, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci H. Kunz-Hallstein i R. Kunz-Hallstein)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clifarm i. Kleinakis & SIA OE (Glyfada, Grecja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM w sprawie R 298/2007-2;
- obciążenie OHIM lub interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GOOD LIFE” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 1 709 641

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Clifarm i. Kleinakis & SIA OE.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy i krajowy znak towarowy „GOOD LIFE” dla towarów z klas 3, 5 i 16

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów do ponownego rozpoznania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 43, 73 i 74 rozporządzenia Rady nr 40/94 oraz zasady 22 rozporządzenia Komisji nr 2868/95, polegające między innymi na tym, że Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę towary, w odniesieniu do których nie wnosi się o ochronę znaku towarowego i które nie stanowiły podstawy sprzeciwu, na tym, że Izba Odwoławcza nie powinna była uwzględnić dowodów przedstawionych przez Clifarm i. Kleinakis & SIA OE odnoszących się do używania jej znaków towarowych oraz na tym, że Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę dowody, których skarżąca nie mogła ocenić.